

pede Toldloven, og som syntes utilbøjelige til at indrømme, at der laa nogen væsentlig Fordel for Industri og Haandværk og de øvrige Virksomheder her i Landet i Ophævelsen af Tolden paa Raa- og Hjelpestoffer i det store Omfang, det skete, og det glæder mig derfor nu at se, at der tillægges den sidste Trediedel af Kultolden saa stor Betydning, som det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) mente, naar han udtalte, at det for betydningsfulde Industrigrupper som Glasværker, Teglværker og Cementfabrikker paa en ganske forstyrrende Maade vilde gribe ind i deres forretningsmæssige Kalkulationer, hvis blot den sidste Trediedel af Kultolden forblev staaende. Jeg takker for denne Indrømmelse af Betydningen af den Ophævelse af de to Trediedele af Kultolden, som fandt Sted i 1908. Jeg kan dog ikke nægte mig den Bemærkning, at det ærede Medlem maa ske nu en lille Smule overdriber den store Betydning, det ganske vist har.

For Resten bliver den Plet, jeg talte om den Gang, ogsaa fjernet efter mit Forslag. Det, der efter min Opfattelse var en Plet, var nemlig dette at bevare en permanent Kultold i vort Toldsystem. Men mit Forslag gaar jo ikke ud paa at gøre denne Trediedel af Kultolden permanent. Mit Forslag fastholder det, som var Kernen i det Kompromisforslag angaaende Kultolden, som vi havnede i i 1908, at det skulde udtrykkes i vor Lovgivning, at Kultolden bør bortfalde. Det er fastholdt her, at den bør bortfalde med Udgangen af 1917. Man kan ikke sige, at det er en Selvfølge, da Toldloven skal revideres i Samlingen 1916—17, for som bekendt er det ikke ganske sikkert, at en Revision ender med en Toldændring. Hvis man ikke skulde komme til Ende med Toldlovens Revision i Rigsdagssamlingen 1916—17, hvilket vilde være meget beklageligt, men noget, som man dog ikke tør anse for ganske umuligt, naar man ser hen til den Langsommelighed, som har udmærket vore tidligere Toldforhandlinger, saa vilde, hvis den oprindelige Bestemmelse om den permanente Fastholdelse af en Trediedel af Kultolden var bleven staaende, denne være bleven ved at løbe som hidtil. Efter det Forslag, jeg her har indbragt, vil den bortfalde, enten man enes om en Revision af Toldloven eller ikke, ved Udgangen af 1917, og dermed er for saa vidt det, jeg kalder Pletten i Toldloven, fjernet.

Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Brandes) havde jo ganske Ret i den For-

udsætning, han udtalte, at naar jeg har forelagt Forslaget først her i Landstinget, et Forslag af saa stor finansiel Betydning, ligger det deri, at jeg har betragtet det som realiter forelagt først i Folketinget, idet det jo var en Del af Finanslovsforslaget og i Forbindelse med dette er blevet vedtaget i Folketinget. Deri har det ærede Medlem ganske Ret. Samtidig appellerede det ærede Medlem til mig med Hensyn til mine eventuelle Ønsker om en hurtig Behandling af Sagen her i Landstinget. Det ærede Medlem som Medlem af dette Ting var jo ganske berettiget til at øve den fremskyndende Virksomhed, som han ved sine Udtalelser gjorde, medens jeg jo straks er noget mindre berettiget dertil som Medlem af Regeringen og som Ikke-Medlem af dette Ting. Jeg kan kun udtale mine Ønsker og Forhaabninger, som gaa ganske i samme Retning som det ærede Medlems; jeg kan ikke gøre mere, jeg kan ikke sige andet, end at dette høje Ting naturligvis vil faa den Tid, det anser for nødvendig til Behandlingen af Sagen. Paa Regeringens Vegne kan jeg kun sige, at denne Tid skal blive saa lang, som det høje Ting her maatte ønske, med andre Ord, at Rigsdagssamlingen utvivlsomt vil blive forlænget, indtil en endelig Afgørelse er truffen vedrørende Skattelovene, men mit Ønske og mit Haab gaa naturligvis i samme Retning som det ærede Medlems.

Til det ærede 5te kongevalgte Medlem (Estrup) skal jeg kun sige, at jeg, hvad der neppe kan forbyde det ærede Medlem, ingenlunde kan dele den Opfattelse, han udtalte, at der ikke kan komme nogen virkelig og varig Forandring til det bedre i Statshusholdningen uden en Forandring af Toldloven af 1908. Jeg tror at have paavist de Veje, ad hvilke en saadan virkelig og varig Forbedring kan tilvejebringes, og ad hvilke Balance kan opnaas. Jeg har paa en Maade haft den Tilfredsstillelse — men ogsaa kun paa en Maade —, at adskillige af mine Modstandere fra forskellige Sider nu næsten ere tilbøjelige til at mene, at de Forslag, jeg har fremført, ville give en overflødig sikret Balance. Det mener jeg nu ikke, men jeg mener, at de give Balance. Det ærede Medlem lyste endvidere efter Forslag til Dækning af vor svævende Gæld. Jeg har før haft Lejlighed til at veksle Ord med det ærede Medlem i denne Sag og kan derfor kun gentage den Udtalelse, som jeg tidligere har fremført, at efter al den Praksis, vi have haft, baade da det ærede